

Виходить по тижня

Адреса Редакції і Адм.:

„ПРАВДА“

Львів, вулиця Льва Са-
пиги ч. 26, I. пов.Поодинокі число
коштує 20 сотиків

ПЕРЕДПЛАТА

В КРАЮ:

Річно 10 зол. Піврічно
5 зол. Чвертьрічно 2 з.
50 сот. Місячно 1 зол.

ЗА КОРДОНОМ:

Річно 2 амер. долари
або їх рівновартість137 KRAKÓW I
Biblioteka Jagiellńska

ЧАСОПИС ДЛЯ НАРОДА

Бережіться затроєних жерел!

(Д. Н.) Один поет каже справедливо, що нема для народу більшого нещастя, як затроєний дух.

Хочби отрую засолодив і цукром і медом, то таки вона не стратить своєї убийчої сили.

Наші, домашнього хову недовірки, у своїх „працях, світлах, голосах, радах, волях“ і інших „лівих“ часописах засолоджують свою безбожність кличами про просвіту і патріотизм, бо думають, що нес ідомий народ в той спосіб проковтне лекше їх безрелігійну і аморальну отрую.

Вони роблять так само, як большевики, котрі вирізали, вистріляли і виголюдили мільйони селян і робітників „в ім'я любови для тих робітників і селян“. Щоб могли перевести нечувану в світі кроваву різню мільйонів чорноробів, вони виправдувалися тим, що той уплив крови потрібний для щастя робучих мас.

Отак і деякі наші „патріоти і просвітители“ голосять, що вони бажать уздоровити народний дух, а поправді ширять гниль, яка до кореня псує людський характер. Видруть чоловікові віру і учинять з нього такого себелюба, що готовий продати хочби й усю Україну ворогам.

Замість вчити про згоду і єдність, замість стати до спільної боротьби проти ворогів українського народу, вони тровлять своїх прихильників проти „попів“, проти тих, що закладали читальні, спілки, проти наших священників, які сповняли найтвердшу громадську роботу день в день, через ціле життя.

Рівночасно з кличем „проти попів“ пускають вони, одні явно, другі потайки добре замаскувавшись, другий клич: „Проч з церквами, проч з вірою, з Христом і Богом!“

Нині ці церковбори, ті „радикальні патріоти“ отак „будують“ Україну, що за особисті вигоди помагають ворогам заложити кріпке ярмо на ті частини українського народу, які загарбали під свою владу.

Бо їм так само як і большевицьким верховодам, не розходиться про ніщо інше, а тільки про своє власне добро. На перешкоді їх самолюбним планам стояли ідейні священники і для того вони ведуть боротьбу проти них.

Забавляючися деяким людям пустої слави, що вони „провідники“. Замість приложити руки до твердої праці і до-

ложити свою пайку труду до спільної народної скарбниці, вони пускають у світ кличі, що мовляв уся дотеперішня робота нездала і здобутків нема ніяких.

Аж вони і тільки вони покажуть дорогу, але мусить наш нарід визволитись цілком з під впливу церкви і священників.

Щоби ослабити вплив нашої церкви, захвалюють вони нераз всякі секти, щоби довести до розбиття церковної організації в народі, та довести до домашніх релігійних міжусобиць, щоби в мутній воді загального замішання ловити для себе рибу.

Та чи вдасться їм штука? Не думаю! Загал українського народу є щиро віруючий й не прийме отруї, хочби й як засолодженої.

Землетрус в Болгарії

Болгарію навістив грізний землетрус, який в страшний спосіб знищив всю околицю місцевости Чірпан. Землетрус тривав з перервами через цілий день. В Чірпан згинulo 12 осіб, а ранених є 30. В доколичних місцевостях є 8 забитих і много ранених. Населення навіщеної землетрусом околиці перебуває під голим небом. Болгарський уряд видав зарядження в цілі рятування всіх, що потерпіли від землетрусу. В Чірпан завалилося 2 тисячки домів, а в Борисовгороді около тисяч.

Новий договір

На днях прибув до Медіоляну в Італії мадярський прем'єр Бетлен на важну нараду з Мусолінім. Мусоліні прибув до Медіоляну зі секретарем держави. Через кілька днів відбувалися наради між Бетленом і Мусолінім та грецьким і турецьким міністром заграничних справ. Італійська преса твердить, що в Медіоляні положено угольний камінь перемиря „в долині Дунаю“ між Туреччиною, Грецією, Болгарією й Угорщиною під проводом Італії. Перемиря це звернене проти Франції.

Слідуюче число „Правди“ вийде в звичайнім об'ємі.

Замах на італійського короля

Минулого тижня в Медіоляні, в Італії, відбулося величаве відкриття торговельної вистави, якого довершив італійський король Віктор Емануїл. Та відкриття вистави випередив випадок, який потряс цілою Італією та широким відгомном рознісся по цілому світі. А саме: в місці, куди мав переїздити король, хтось підложив сильну бомбу, яка вибухла кілька хвиль перед приїздом короля. Наслідки вибуху були страшні. 23 особи, між ними много дітей і жінок понесло смерть, а кількадесять віднесло важкі рани. Італійська, французька та німецька преса додумується, що замаху довершили анархісти.

Лет через океан

На днях відлетів з Німеччини німецький літак Бремен і протягом 40 годин перелетів Атлантийський океан. Німецькі летуни заміряли долетіти до Нью-Йорку в Америці. Однак в часі дороги, наслідком бурі та мряки відбилися з наміреного шляху й мусіли спуститися на покритий льодом острів Грін Айленд, що лежить при північно-східному березі північної Америки. Німецькі летуни при допомозі бездротного телеграфу завізвали американські стації на поміч. На цей зазив рушили їм на поміч численні американські літаки. Кораблі до згаданого острова не можуть дістатися, бо окружений він замерзлим морем.

Страшна катастрофа

В Берліні вискочив із шин переповнений публікою тривагоновий трамвай і розбився на тріски. Підчас того згинulo 10 осіб, а понад 100 віднесло тяжкі рани.

Совітська гниль

„Комсомолец України“ доносить, що комісаріят просвіти зарядив провірку в школах Харкова, яка виказала страшне зіпсуття серед молоді так, що місцеві часописи виступили зі зазивом, щоби совіти занекали свою „революційну систему“ виховання молоді, а привернули давню, передреволюційну, бо молоді грозить у нинішній совітській школі цілковита моральна загибля.

Свята Унія

(Дальше.)

VII.

Наші Єпископи в Римі.

Наші Владики Терлецький і Потій опустили границі Польщі з кінцем вересня 1595 року а дня 25. листопада прибули до Риму, як делегати нашого Єпископату.

Папою був тоді Климентій VIII., котрий перед тим був нунцієм у Польщі і знав наші відносини. Святійший Отець з дуже великою радістю прийняв вістку про приїзд наших Єпископів у справі повороту до єдності з Апостольською Столицею. Скоро прийнято на авдієнцію наших Владик і кілька тижнів тревали наради і переговори в справі унії. Апостольська Столиця показалася дуже зглядна для нас. Навіть не вимагала, щоб наші до нікейського символу віри додавали і „Сина“, коли Єпископи прирекли, що догму про св. Трійцю викладати муть згідно з наукою соборної Церкви. Папа відступив також від домагання, щоб наші прийняли новий календар.

Ся справа не була справою віри, тому Апостольська Столиця згодилася на те, чого наш загал уперто держався. Східний обряд Апостольська Столиця не тільки полишила, але все його охороняла з великою дбайливістю, що побачимо далі на прикладах.

Коли вже всі справи були обговорені і полагожені, відбулося дня 23. грудня 1595 року велике торжество довершення унії в салі Константина

Великого у Ватикані в присутності Святійшого Отця, кардиналів і інших церковних достойників різних народів, римських князів і чужих дипломатів. Наш крилошанин Евстахій Воллович відчитав у мовах нашої і латинській синодальний лист наших Єпископів з 12. червня 1595 р. з підписами всіх наших Владик (навіть Балабана й Копистенського). В тім листі наші Владики згідно заявили, що памятаючи давню єдність східної Церкви з західною, постановили відновити ту єдність вже відновлювану і затверджену нашими предками на флорентійським Соборі.

В імені Папи відповів на той лист кардинал Антоніяні. Він сказав м. п. отсі розумні слова. „За ласкою Божою вертаєте до скали, на якій Христос збудував свою Церков, вертаєте до св. римської Церкви по 150-літній розлуці, на добро Ваше і Вашого народу... Ви зрозуміли, що члени тіла відділені від голови не можуть самі жити і галузка відтята від них не може видати овочів, а потік відділений від жерела висихає. Так не мати тому Бога Отцем, хто не має Церкви Матірю.

Опісля наш Владика Іпатій Потій, а по нім наш Владика Кирило Терлецький в імені своїх і всіх Єпископів наших та народу, який вони як Владики репрезентували, зложили визнання віри після форми східного обряду і закінчили се визнання присягою та власноручними підписами. Перший владика промовляв по латинськи, другий по нашому.

Потому промовив до них сам Папа,

висказуючи свою велику радість ізза повороту нашої Церкви до єдності. Підкреслив сей факт як велике діло, підкреслив вагу вірності і дисципліни (послуху) у св. Церкві, котра не шукає земської користі, але життя по Божому і спасення душ та прирік вічну опіку і поміч Апостольської Столиці (котра все додержує даного нам тоді приречення). Скінчивши промову, поблагословив св. Отець присутних делегатів і весь нарід наш.

На вічну памятку тої хвилі вибила Апостольська Столиця золоті і срібні медалі та видала буллу, що починається словами „Великий Господь“. Нею оповіщено всім народам світа, що наш нарід повернув до церковної єдності. Наші Владики таки зараз в Римі описали в двох листах до краю, як їх прийняли у вічній місті Намісник Христа і Кардинали. Листи кінчаються віщими словами: „Лучше нам бути під одним Найвисшим Пастирем, ніж під п'ятьма або шістьма. А дасть Бог, що в згоді і любови з Римом, любов і оборона св. Церкви нашої і порядок в ній будуть певніші“.

(Далі буде.)

3 церковних справ

Соціально-добродійна праця.

Греко-католицький Єпископ Пряшівської і Мукачівської Дієцезії Препосвященний Діонізій Няраді в урядовім своїм органі „Душпастир“ видав слідуєче зарядження:

...Щиро заохочую і прошу ОО. Духовних нашої Епархії, щоби ніколи

АНТІН ЛОТОЦЬКИЙ.

Гетьман Богданко

Історичне оповідання.

— Ні, княже, татарами проводив мурза татарин і з вигляду. Однак такий, як ти описуєш переїздив туди чотири дні тому й навіть ночував у моїй землянці. Із ним було тільки кількох людей, була з ними й молода гарна пані. Він говорив по польськи з ньюю. Вона беззастанно заливалася слізми.

— Це він, це напевно він — скрикнув князь — це потурнак Пшерембський і моя Оленка. Чотири дні тому?

— Так, чотири дні тому. Переночували, а досвіта спішно поїхали далі. Зачув я дещо з його мови, бо панія не говорила сливе ніщо. Він говорив їй, що він багатир, що він турецький баша та в ласках у самого султана. Говорив, що має великий гарем, але тільки її одну любить. Вона буде панією в його домі, а всі інші його жінки будуть її слугами. Коли вона на це не обзивалася, тільки далі плакала, він у люті грозив їй, що продасть її в Стамбулі, як буде вперта.

— Це він, він! Пшерембський! Бідна, бідна Оленочка моя! — скричав князь. — А потім говорив уже спокійніше:

— Чотири дні тому їхали туди, кажеш старче!

— Так, чотири дні тому. — притакнув пустинник.

— І гнав падлюка, кажеш, скоро, спішився значить. Так не доженемо ми його. Він уже напевно буде по турецькому боці...

— І я так думаю, — сказав чернець.

— Так значить, погоню за ним треба кинути. Та я дістану його в руки, визволю Оленку. Та покищо визвільмо цих бранців, що татари ведуть їх — ці не втечуть мені. Вони певно недалеко ще!

— Не можуть бути ще далеко, вони тут чуються безпечні й їдуть дуже поволі, бо мажів в них не порожні тай бранці помучені, знесилені.

— Прощайвай черче! Дякую тобі за вісти, хоч і не веселі. Та всеж вказав ти мені слід.

— Прощайвай, княже, хай тебе Господь провадить. Бачу скривдив тебе ворог твій, та ти не нарікай, не попадай у розпуку. Багато, багато бранок нещасних карається в татарській і турецькій неволі, не тільки твоя дружина, княже! Така воля Божа! Бог карає народи християнські за гордощі серця й гріхи їх. Але Господь милосерний не забуває про нещасних. Твориться нове воїнство Христове, козацтво низове. Уже тепер страшно воно бісурменам. Та прийде час, що Всевишній дасть їм розумного лицаря, що зробить із них кріпке й непереможне військо — тоді засвітає краший день і для нашої мученої землі. І хто знає, може цей час уже й не далекий...

І глянув чернець князеві в очі:

— Хто знає, княже, — говорив чернець далі — чи в цьому не провидіння

Боже, що ворог забрав тобі жінку. Ти підеш на Січ і з січовим лицарством воюватимеш. І під твоїм проводом стане Січ славна й могутня.

При останніх словах чернець підніс очі до неба й вид у нього був немов надприродний і слова вдарили так могутньо мов пророцтво.

По хвилі чернець наче отямився з захвату наче прийшов до себе й говорив уже спокійним, рівним голосом:

— Княже, ти чув! Це не я говорив, це Господь всевидущий вложив ці слова в мої уста. Тебе жде велика слава, княже!

Князь не відповів на це, тільки поклонився черцеві й ударив коня острогами й вихром помчав наперед, а за ним дружина його.

Чернець довго ще стояв і глядів за відділом їздців. Легіт розвівав його сивий довгий волос і бороду, а чернець підніс правицю й тричі зробив у повітрі знак хреста святого в напрямі, кудюю їхав князь Богданко Ружинський із дружиною.

А він, князь Богданко гнався вихром, та думи не кидали його.

— Що це в третє, чує він, що Бог готовить його на щось більшого. А ось отсей старий чернець таки виразно сказав йому, що йому слави на Січі шукати. Може й справді остати йому на Січі, що йому вже добра його. Піде на Січ і враз із січовиками визволить Оленочку, коли така буде Божа воля.

(Далі буде.)

і нігде не відказувалися підпірати всіми можливими засобами і способами, особливо особисто своєю діяльністю, есентуально проводом в місцевих відділах — гуманітарно-самаританську працю Червоного Хреста“.

Переслідування не втихає.

Мимо урядових заперечень Мехіканської влади, переслідування в Мехіку тривають далі. Народний Католицький Комітет у Вашингтоні щодня дістає вісти про нові арештування священиків, обжалованих о „протидержавну агітацію“. Декотрих арештованих беруть на муки і палять та в страшний спосіб знущаються над католицькими жінками і діточками.

З церковного життя в Світах.

В Світах відносини до релігії й Церкви „управильнює“ т. зв. НЕП (це є скорочена назва „Нової Економічної Політики“). НЕП запанував у відношенні до релігії, відколи голова православної Церкви в Росії митрополит Сергій пішов на „угоду“ зі совітською владою. Дехто думав, що це захистить православ'я від нападів з боку державних безбожників. Та воно так не сталося. І совіти далі переслідують Церкву та релігію. Ось московська „Правда“ з дня 24. марта с. р. звертає увагу ГПУ (Чрезвычайки) на „злочинну“ діяльність духовенства, яке збирає добровільні жертви на будову церкви.

— Чи можна допустити, — пише „Правда“, — щоби ми гляділи байдуже на попівську агітацію? Чи маємо те зносити, що на попівські грошеві збірки між робітниками місцева влада і місцева громадянство одобряють їх, відповідає мовчанкою? Та ще й діється це в волоконничій Володимирській губернії, в одній із найбільших фабрик, в „Комуністичному Авангарді“.

І „Правда“, яка є органом комуністичної партії, потягає до відвічальності місцевий совіт і міліцію, насилуючи на них чекістів та терором намагається відстрашити членів релігійної громади від послулу попом.

І пише далі „Правда“: — Видко з того, що ні партійна ячейка ні культурна комісія, ні ячейка безбожників не розвинули належної боротьби проти попів та проти скріплення релігійної громади.

Ось як то НЕП управильнює релігійні відносини, та як то большевики є „приятелями“ церковного і релігійного руху!

Більшовицькі плуги.

Більшовицький часопис „Голос Молоді“ (ч. 4 з 23. січня 1928), що виходить у Києві, подає таку вістку:

„В різних складах білоруських радянських кооператив є коло 60 тисяч плугів. Плугів цих не можуть кооперативи продати, бо вони дуже дорогі, а крім цього зовсім непридатні до тамошньої землі. Отсе вам раз господарка! Правда комуністична!“

Хліборобська господарка на Радянщині.

Предсідник Центрального Виконного Комітету радянської держави Калінін, відомий із податкового піянства, оповістив у січні ц. р. „письмо до селян“. У цьому письмі закликає він селян, щоб купували нову внутрішню радянську позичку, що її, хоч більшовики силують до купна, ніхто не хоче купувати. Калінін пише там: „Землі маємо доволі, та не можемо обробляти її так як належить. Збираємо двічі менше, як у країнах, де господарка розвинена“.

От таке пише, до такого признається сам Калінін. А наші більшовицькі наймити агітатори та більшовицькі й півбільшовицькі часописи на всі заставки кричать і запевняють, що Радянщина вскорі випередить у хліборобстві всі інші країни.

Щоб хто не закинув нам, що ці слова Калініна неправдиві, то подаємо відкіль ми взяли їх. Подав їх більшовицький тижневик „Серп“, що виходить у Києві ч. 4 (259) з 22. січня 1928,

Присилайте передплату!

Зі світа

Нешасливі випадки.

Під Липськом у Німеччині їдучий мотоциклом з жінкою й дитиною комісар поліції Ізав зударився з надіжджаючим самоходом. Всі троє віднесли смертельні рани. — В морській пристані коло Гавани, в Америці згоріла величезна рафінерія нафти. В часі гашення пожежі згинуло в огні 80 моряків. Шкода вносить 4 мільйони доларів. — За Кавказом, у Світах виливи рік спричинили великі шкоди. Наслідком повені згинуло 9 людей. Вода перервала залізничні шляхи. — Над Атлантийським океаном перейшла шалена буря, яка спричинила шкоди на кораблях, які захопила на відкритім морі.

Землетрус в Америці.

Через цілу полудневу й середню Америку перейшла на днях філя нагального землетрусу. Землетрус навистив околицю поблизу озера Тітікака, та в Бразилії округ Ріо-гранде дель Норт. Кілька міст потерпіло значні втрати. Легкий землетрус дався відчутти також в Мехіку. Точніших вістей про катастрофу ще нема ізза ушкодження телеграфічного підключення.

Страйки в Індії.

Населення Індій невдоволене з англійського панування над ним, постійно ворохобиться проти нього. В останніх часах в цілих англійських Індіях вибухли масові страйки. 30 тисяч страйкарів вирушило з міста Калькути демонстраційним походом через цілий край. Однак з причини масового поширення пошести холери похід цей застановлено. В Калькуті і Бомбаю страйкує понад 20 тисяч робітників. Дійшло до кривавих сутичок із поліцією.

Замах на совітського посла.

До совітського посольства в Варшаві прийшла перебрана в мужеську одіж якась дівчина та сказала урядникові посольства, що на совітського посла Богомоллова російські монархісти приготувляють замах. Урядник завізав телефонічно поліцію, яка арештувала тую дівчину. Вона не хоче нічого сказати докладніше про згаданий замах. Поліція намагається розкрити сю неясну справу.

З Вічного Міста

Страдаюча Мати Божя.

(о. С. К.). Вісім великих каплиць наче перстем окружає цілу базиліку св. Петра. Кожда з них своєю величиною дорівнює нашому соборові в Перемишлі або Станиславові. Зараз від входу, по правій руці, бачимо каплицю „della Pietà“ або Матери Божої Страдаючої, названу так від чудової мармурової групи, представляючої Пр. Діву, яка держить на лоні мертво тіло Сина Божого, зняте з хреста.

На широкім камені усіла Богородиця. На її колінах спочиває мертвий Христос. Його голова похилена взад. Плечима спертій на правій руці страдаючої Матері, яка нахилила до нього свою голову. Святої краси Пр. Диви не зміг придавити глибокий біль, змальований на святій її лиці. Так і смерть не змогла опозорити Христового тіла. Совершенна краса гармонізує тут чудово з глибокою правдою чуття. І зі слезою в очі вдвлюється Марія в мертво Христа, вдвлюється в численні і глибокі його рани, вдвлюється в його бік, коп'єм пробитий і — меч проходить її душу до глибини. (Лук. 2, 35). „Сину мій наймилийший! Отсе прощається з тобою в останнє твоє, щиро тебе любяча, мати! Споглянь на мій смуток і потіш мене! Возьми моє серце враз з собою до гробу!“

При сій чудовій, до глибини душі зворушуючій групі, застановляємося повільно, який невисказаний біль стискає найчутливіше серце Пр. Диви на вид, коли винимали цвяхи з святих рук і ніг Христових, коли потім мертво тіло Сина Божого зложено після бажання Марії на її лоно.

Групу сю, сей найцінніший архитвір штуки в цілій базиліці, вирізьбив славний мистець Мікель Анджелио, як мав щойно 24 літ. Ся група це найзнаменитіший його архитвір і вона то здала йому відразу славу найбільшого мистця Італії. Бо хотів інші його праці перевищити сю групу своїми розмірами, величиною та смілістю, то однак так чудового, так зворушючого й побожного діла Мікель Анджелио пізніше вже не створив. Славна та група стояла раніше в старій закресті через півтретя століття; щойно 1749 р. дісталася до каплиці „della Pietà“, котрій і назву надала. На жаль стоїть вона за високою і брак їй у день належитого освітлення. Щойно під вечір є відповідно освітлена.

ДОПИСИ НОВИНИ

ЛОПУШАНКА ХОМ., повіт Ст. Самбір. В дописі: „Лопушанка хом., повіт Ст. Самбір“, поміщений в 14 ч. „Свободи“ з дня 1/IV ц. р. сказано було про колишню „всемогутність“ майже одного в селі поляка — дорожника Сікорського і про це, що він в 1922 році так повів вибори в Лопушанці, що все село голосувало ще і на таке число, яке він казав. Також виказав шан. дописувач теперішній упадок впливу Сікорського, особливо ж у часі недавніх виборів.

Почуваюся до обов'язку доповнити допису в „Правді“ те, чого дописувач у „Свободі“ не доповів.

Причиною, що Сікорський мав колось в Лопушанці такий великий вплив, що був тут прямо диктатором, був брак рівноважника йому зі сторони громади — парохії. Дперва, коли в 1924 р. прийшов до нас на пароха о. Мих. Вовчик, впливи Сікорського зачали слабнути — так, що коли має ще яких прихильників, то це лиш ті, що зв'язані з ним особистими справами.

Наш О. парох зеднав собі людей — ревним сповнюванням своїх священних обов'язків — та своєю діяльністю в громадських, економічних, освітніх і політичних справах в громаді. І це Сікорського найбільше болить. Він каже, що священник повинен інтересуватися тільки церквою і престолом, а забув „бідак“, що люди мають душі і поза церквою, і, що вірні жадають в теперішності від своїх душпастирів поради і в справах поза релігійних.

Та вжеж найбільше пошкодив собі в громаді Сікорський своїм розділенням ячменю, призначеного для потерпілих від повені.

Найбільші богачі села (можливо тому, що голосували, агітували за однією) дістали по 40 до 50 кг., а найбільші бідаци: або нічого не дістали, або дуже мало: 10—15 кг. Той надто несправедливий розподіл ячменю між громадян обрушив аж Староство, чого доказом, що воно казало зробити на Сікорського донесення до себе і Воевідства.

По тім розподілі ячменю мож сподіватися, що й ті, що стояли за Сікорським, зі страху перед ним, тепер відцураються від нього і вся громада тепер пізнає: „хто їй стрик, а хто колом в бік“; чи їм ширший їх парох, що ревно працює над моральним і матеріальним движенням громади, чи „добродій“ Сікорський.

Член місцев. Ухо-ії.

Страшний випадок. В Грушеві пов. Дрогобич кількоро дітей розпалили в полі вогонь і кинули до нього знайдену гранату. За хвилину слідував страшний вибух, наслідком якого двоє дітей розірвало у кусні, а шестеро тяжко поранило. Ранених дітей перевезено до шпиталю в Дрогобичі.

Залізнична катастрофа. Під Кельцями в Польщі зударився особовий поїзд із тягаровим. Наслідком цього є розбитих кілька вагонів. Машина особового поїзду перевернулася горі колесами. В катастрофі понесло смерть двох залізничників, а двох зістало ранених. З подорожних не потерпів ніхто.

Напад на поліцая. В Ворохті на поліцая Хвойку напало двох братів Стефків та побили його. Поліцей боронячися стрілив з револьвера й одного забив на місці, другого зранив.

Страшна смерть дитини. У Львові в залізничних домах лишена без опіки півторарічна дитина Кляйзів впала через вікно з третього поверху на землю й забилася на місці.

Стріл через вікно. В Городку ягайлонським якийсь невисліджений злочинець стрілив крізь вікно до хати Григорія Брудного, якого положив трупом.

Смертельне побиття. В Камінці волоській місцеві парубки побили на смерть лісного Сулиму. За цей учинок засуджено Ілька Демчину на 7 місяців, а Івана Фарину на шість місяців тюрми.

Убийство в часі сну. В Свидниці пов. Яворів незвісні злочинці в часі сну побили на смерть 16-літнього Володслава Лехоцінського.

Пожежа. В Шешерівцях пов. Мостиська на фільварку Франца Ступницького вибухла грізна пожежа. Згоріла шона з господарськими машинами. Підозрівають, що вогонь був підложений.

Смерть на двірці. На головному дворці у Львові вмер нагло Франц Баран, залізничний робітник. Причиною смерті — серцевий удар.

Звірський морд. В Журавичках пов. Перемишль Ян Гальда і Міхал Фляк ковальським молотом розторошили голову Софії Драпаловій та її 16-літній доньці і 10-літньому синові. Івана Драпала, батька, закололи ножом. Довершивши цього звірства хотіли зрабувати хату, та щось їм перешкодило. Обох звірюк у людському тілі арештувала поліція.

Святочна стрілянина. В Пустомитах коло Львова в часі свят стріляли

парібки з моздіря. Підчас того за сильно набитий моздір тріс на кусні. Наслідком того тяжкі рани віднесли Іван Ставарський і Олекса Стець,

Дальший тяг фейлетону „Мучеництво Мехіка“ поміщений буде в слідуєчому числі.

Ціни збіжжя

Пшениця двірська 52.25—53.25, пше-
ниця селянська 50.50—51.50, жито га-
лицьке 40.25—41.25, ячмінь галицький
броварняний 41.50—42.50, ячмінь на-
мливо 38.00—39.00, ячмінь пастівний
33.00—34.00, овес галицький 36.25—37.25,
кукурудза румунська 39.00—39.50, бара-
боля промислова 0.00—0.00, фасоль біла
50.00—60.00, фасоль колірова 43.00—
46.50, фасоль краса 55.00—60.00, вика
28.25—32.75, сіно солодке краєве прасо-
ване 7.50—8.50, солома прасована 4.25—
4.75, гречка 47.00—48.00, льон 68.00—
71.00, мука пшенична 40 прц. 87.00—
88.00, мука пшенична 50 прц. 78.00—
79.00, мука житна 65 прц. 61.00—62.00,
грисік кукурудзяний 57.50—58.50, мука
кукурудзяна 43.00—44.00, крупи гречані
82.25—84.25, шпоно 78.50—85.50, просо
краєве 42.00—44.00, конюшина краєва
220.00—250.00.

Доляр 8.89.

Жертви

На Місійний Інститут в Бучачі
зложили: Василь Васюкович, Марта Слю-
зар, Лесь Гретчин, Марія Мудра, Ірена Гу-
дзовата, Ірена Шевчук, Олена Барнась, Софія
Ягунчак, Юрко Романчук, Гануся Шимків,
Николай Бабій, Ірочік Ямнич, Анна Музичка,
Ядв. Матушак, Іван Ключик по 10 гр. Всім жер-
водавцям складаємо щире Спаси Віг.

О П О В І С Т К И.

Свій до свого! Приймаю всякі будови по
найтанших цінах, як церкви, школи, млини
і т. д. — Всякі інформації що до будови
уділюю на бажання письменно, відвортною
почтою; можу також прихати на місце бу-
дови за зворотом коштів подорожі. Технічно
егзамінований майстер Гавриїл Музика в По-
мор'ях. 2-4

Образці. „Памятка 1. св. Причастія“
(28 × 19 і 11 × 7 см.), також: вервиці,
молитвенники, хрестики стінні і нагрудні,
медалики, стінні образи св. Тереси і инь-
ші, металеві кропильнички і т. п., світло
біле і воскове по дуже приступних цінах
можна набути у кооперативі Мар. Друж.
Непор. Зач., Борщів. Устні і писемні
замовлення по адресі: о. Захар Золо-
тий, Борщів.

F O S F O R
ФАБРИКА ШТУЧНИХ ПОГНОЇВ
ЛВІВ,

пл. Марійська 6/7 І. п. (pl. Marjacki 6/7 І. п.)

114

Телефон 44—48.

14—16

СУПЕРФОСФАТИ: кістні й фосфорово-азотові, **МІНЕРАЛЬНІ** і амонякові.
РЕФОРМФОСФАТИ: кістні і мінеральні від 18 до 26% „P₂ O₅!!!“
ТОМАСИНИ: „Kolumeta“, — „Gwiazda“, і инші як краєві так і заграничні.
СОЛИ потасові і **КАІНІТ**, **АЗОТНЯК**, **САЛІТРА** (CHORZOWSKA) амонова
САЛІТРА чілійська — **СІРЧАН** амоновий вапно навозове палене й мелене
(97% CaO). — Вапно будівельне

Доставка вагоново й деталічно по цінах
фабр. й на найдогідніших услівях кредит.

ФОСФОРІТИ палені й мелені
(CaO з розп. P₂O₅).